

Chapter - Sixteen

अध्याय - सोह्र

The Healing Ministry of Jesus

प्रभु येशूको चंगाईको सेवकाई

प्रभु येशू अलौकिक परमेश्वरको सन्तान हुनु भएकोले उहाँले आश्चर्यकर्म गर्न वा जसलाई इच्छा लाग्छ त्यसलाई निको पार्न सक्नु हुन्थ्यो भनेर प्रायः गरेर सौँच्ने गरिन्छ। तर यदि हामीले धर्मशास्त्रलाई गहिरिएर अध्ययन गर्नु भन्ने, प्रभु येशू निश्चित रूपमा अलौकिक हुनु भए तापनि, उहाँ आफ्नो सेवकाइको अवधीभित्र स्वः सीमित हुनु हुन्थ्यो भनेर स्पष्ट रूपमा हामी थाहा पाउन सक्छौं। उहाँले एकपल्ट भन्नु भयो, “पुत्र आफैले केही पनि गर्न सक्दैन, तर पिताले जे गर्नु भएको देख्छ त्यही मात्र गर्छ” (यूहन्ना ५:१९)। यस कुराले प्रभु येशू सीमित तथा आफ्नो पितामा भर पर्ने व्यक्ति हुनु हुन्थ्यो भनेर स्पष्ट रूपमा देखाउँदछ।

पावलले भने अनुसार, प्रभु येशू मानव रूपमा हुनु हुँदा, उहाँले आफूलाई उहाँ पहिले परमेश्वरको रूपमा हुनु हुँदा जुन रूपमा हुनु हुन्थ्यो, ती कुराहरूमा “रित्याउनु” भयो : “तिमीहरूमा यस्तो प्रवृत्ति होस्, जो खीष्ट येशूमा पनि थियो, जसले परमेश्वरको स्वरूपमा भएर पनि परमेश्वरको बराबरी हुने कुरालाई एउटा पक्रिराख्ने वस्तु जस्तो ठान्नु भएन, तर आफैलाई रित्याइकन कमाराको रूप धारणा गरेर, तथा मनुष्य भएर जन्मनु भयो” (फिलिप्पी २:५-७)।

के कुरामा प्रभु येशूले “आफैलाई रित्याउनु” भयो ? यो उहाँको अलौकिकतामा थिएन। यो उहाँको पवित्रतामा थिएन। अनि उहाँको प्रेममा पनि उहाँले आफूलाई रित्याउनु भएको थिएन। यो पक्कै पनि उहाँको अलौकिक शक्तिमा उहाँले आफूलाई रित्याउनु भएको हुनु पर्दछ। त्यो बेला उहाँ सर्वव्यापी हुनु हुन्न थियो (एकैचोटि सबैतिर पुग्न सक्ने)। त्यसै गरी उहाँ सर्वज्ञानी हुनु हुन्न थियो (सबै कुरा जान्ने), अनि त्यो बेला उहाँ सर्वशक्तिमान (सारा शक्ति भएको) पनि हुनु हुन्न थियो भन्ने कुरा स्पष्ट छ। प्रभु येशू मानिस हुनु भएको थियो। उहाँको सेवकाइमा उहाँ पवित्र आत्माले अभिषेक भएको मानिस जस्तो मात्र हुनु हुन्थ्यो। जब हामी चारवटै सु-समाचारमा हेर्दछौं, तब यो कुरा प्रशस्त रूपमा स्पष्ट हुन्छ।

उदाहरणको लागि, “यदि प्रभु येशू अलौकिक परमेश्वरको पुत्र हुनु हुन्छ भने, उहाँले आफ्नो सेवकाई तीस वर्षको उमेरमा सुरु गर्नु हुँदा, उहाँलाई पवित्र आत्मामा बप्तिष्मा हुन किन जरूरी थियो ?” भनेर हामीलाई सोध्न सक्छ।

सेवकाइको लागि अभिषिक्त हुनलाई प्रभु येशूलाई पवित्र आत्माको बप्तिष्मा हुन स्पष्ट रूपमा आवश्यक थियो। त्यसैकारण, उहाँको बप्तिष्मापछि तुरन्तै उहाँको बारेमा यो कुराको प्रचार भएको बारेमा यी वचनहरू उहाँले प्रचारै गर्नु भएको हामी पढ्दछौं : “परमप्रभुको आत्मा ममाथि छ, किनभने उहाँले मलाई... प्रचार गर्न, ...घोषणा गर्न, .. र स्वतन्त्र गर्न ... अभिषेक गर्नु भएको छ” (लूका ४:१८)।

त्यसैकारणले पनि पत्रुसले यसरी प्रचार गरे, “परमेश्वरले नासरतका प्रभु येशूलाई पवित्रआत्मा र शक्तिले अभिषेक गर्नु भयो, अनि उहाँ सुकर्म गर्दै र दियाबलसबाट

पेलिएकाहरूलाई निको पाउँ हिड्नु भयो, किनकि परमेश्वर उहाँको साथमा हुनु हुन्थ्यो” (प्रेरित १०:३८) ।

त्यसैकारणले पनि प्रभु येशूले तीस वर्षको उमेरमा पवित्र आत्मामा बप्तिष्मा नहोउन्जेलसम्म कुनै पनि आश्चर्यकर्महरू गर्नु भएन । के उहाँ पच्चीस वर्षको हुनु हुँदा परमेश्वरको पुत्र हुनु हुन्थ्यो ? निश्चय पनि हुनु हुन्थ्यो । त्यसो भए उहाँले तीस वर्षको नहोउन्जेलसम्म किन आश्चर्यकर्म नगर्नु भएको त ? किनभने प्रभु येशूले आफूलाई परमेश्वरमा हुनु पर्ने अलौकिक शक्तिबाट रित्याउनु भएको थियो, र पवित्र आत्माद्वारा उहाँलाई सामर्थवान बनाउने समयकोलागि उहाँले पर्खनु पर्ने थियो ।

More proof that Jesus Ministered as a Man Anointed by the spirit

पवित्रआत्माले अभिषेक गरिएको मानिसको रूपमा प्रभु येशूले सेवकाई गर्नुभएको थियो भन्ने कुराको लागि अभै धेरै प्रमाण

हामीले सु-समाचारका पुस्तकहरू पढ्यौं भने, प्रभु येशूले अलौकिक ज्ञान पाएको समय र अर्को नपाएको समय पनि थियो भनेर हामी थाहा पाउँदछौं । वास्तवमा, प्रभु येशूले प्रायः सूचना प्राप्त गर्नको लागि प्रश्नहरू सोध्ने गर्नु हुन्थ्यो ।

उदाहरणको लागि, उहाँले सामरियाको इनारमा भेट्नु भएकी स्त्रीलाई जसको पाँचजना लोग्नेहरू भैसकेका छन् र अहिले त्यो जोसँग छे, त्यो त्यसको लोग्ने होइन भनेर भनी दिनु भयो (हेर्नुहोस यूहन्ना ४:१७-१८) । येशूले त्यो कुरा कसरी चाल पाउनु भयो ? उहाँ परमेश्वर हुनु भएकोले, र परमेश्वरले हरेक कुरा जान्नु हुन्छ, भन्ने कुराले गर्दा के यो उहाँले जान्नु भएको थियो ? होइन, यदि कुरा त्यस्तो हुन्थ्यो भने, प्रभु येशूले आफ्नो क्षमतालाई स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गर्नु हुने थियो । उहाँ परमेश्वर हुनु हुन्थ्यो र परमेश्वरले हरेक कुरा जान्नु हुने भए तापनि, प्रभु येशू मानव हुँदा उहाँले आफ्नो सर्वज्ञानतामा आफूलाई रित्याई सक्नु भएको थियो । प्रभु येशूले त्यस इनारमा भएकी स्त्रीको वैवाहिक इतिहास थाहा पाउनु भएको थियो, किनभने पवित्र आत्माले उहाँलाई त्यही समयमा नै “ज्ञानको वचन” को वरदान दिई हाल्नु भएको थियो (१ कोरिन्थी १२:८), जुन चाँहि बिगत वा वर्तमानको बारेमा केही कुरा थाहा पाउने अलौकिक क्षमता हो । (हामी अर्को अध्यायमा अभै विस्तृत रूपमा पवित्र आत्माका वरदानहरूको बारेमा अध्ययन गर्नेछौं) ।

के प्रभु येशूले सारा समयमा हरेक कुरा जान्नु हुन्थ्यो त ? जान्नु हुन्न थियो, जब रगत बग्ने विमार भएकी स्त्रीले प्रभु येशूको लुगाको एक छेउमा छोएकी थिई, त्यो बेला आफ्नो चंगाईको शक्ति निस्किएर गएको उहाँले थाहा पाउनु भयो र सोध्नु भयो, “मेरो लुगा कसले छोयो ?” (मर्कूस ५:३० ख) । मर्कूस ११:१३ मा जब प्रभु येशूले अलिक परैबाट अन्जीरको रुखलाई देख्नु भयो, तब उहाँ “त्यसबाट केही पाउँछु, कि भनेर त्यसको छेउमा जानु भयो ।”

प्रभु येशूलाई कसले छोएको थियो भनेर उहाँले किन थाहा नपाउनु भएको ? अन्जीरको रुखमा फल छ कि छैन भनेर उहाँले किन थाहा नपाउनु भएको ? किनभने प्रभु येशू पवित्र आत्माद्वारा अभिषेक गरिएको एउटा पवित्र आत्माको वरदान भएको मानिसको रूपमा मात्रै परिचालित हुनु हुन्थ्यो । पवित्र आत्माका वरदानहरू पवित्र आत्माकै इच्छा अनुसार मात्रै परिचालित

हुँदछन् (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १२:११, हिब्रु २:४) । पवित्र आत्माले उहाँलाई “ज्ञानको वचन” को बरदान नदिउन्जेलसम्म उहाँले कुनै पनि कुरालाई अलौकिक रूपमा जान्नु हुन्न थियो ।

प्रभु येशूको चंगाई गर्ने सेवकाइमा पनि त्यही कुरा सत्य हुन्छ । प्रभु येशूले जुनसुकै समयमा जुनसुकै व्यक्तिलाई चंगाई गर्न सक्नु हुन्न थियो भनेर धर्मशास्त्रले स्पष्ट रूपमा बताउँदछ । उदाहरणको लागि, जब प्रभु येशू आफ्नो गाउँ नासरत जानु भयो, उहाँले चाहनु भएको हरेक कुरा गर्न उहाँ असक्षम हुनु भयो भनेर मर्कूसको सु-समाचारमा हामी पढ्दछौं ।

“त्यहाँबाट निस्किएर उहाँ (येशू) आफ्नै नगरमा फर्कनु भयो, र उहाँका चेलाहरू उहाँको पछि लागे । अनि शबाथ-दिनमा उहाँले शिक्षा दिन लाग्नु भयो, र धेरैजना सुन्नेहरूले छक्क परेर भने, “यस मानिसले यी सब कुरा कहाँबाट पायो : यिनलाई दिइएको यो ज्ञान कस्तो हो ? यिनका हातबाट गरिएका कार्यहरू कति शक्तिशाली ? के यिनी त्यही सिकर्मी होइनन् र ? के यिनी त मरियमका छोरा तथा याकूब योसेफ, यहूदा र सिमोनका दाज्यु होइनन् र : के यिनका बहिनीहरू पनि हामीसँगै छैनन् र ?” अनि तिनीहरू उहाँसँग चिढिए । तब प्रभु येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “अगमवक्तालाई आफ्नो देश र आफ्ना नातेदारहरूका बीचमा र आफ्नै घरमा बाहेक अन्त कहीं अनादर हुँदैन ।” अनि उहाँले त्यहाँ कुनै-कुनै रोगीहरूमाथि आफ्ना हात राखेर तिनीहरूलाई निको पार्ने काम बाहेक अरु कुनै शक्तिशाली काम गर्न सक्नु भएन । तिनीहरूको अविश्वास देखेर उहाँ छक्क पर्नु भयो” (मर्कुस ६:१-६) ।

प्रभु येशूले त्यहाँ कुनै आश्चर्यकर्म गर्नु हुन्न भनेर मर्कूसले भन्नु भएको थिएन, तर उहाँले गर्न सक्नु भएन भनेर भनेको कुरालाई ध्यान दिनुहोस् । किन ? किनभने नासरतका मानिसहरू विश्वास नगर्नेहरू थिए । तिनीहरूले प्रभु येशूलाई परमेश्वरका अभिषिक्त पुत्रको रूपमा ग्रहण गरेनन् तर तिनीहरूले उहाँलाई त्यहीको स्थानीय सिकर्मीको छोराको रूपमा मात्रै लिए । अनि प्रभु येशूले आफ्नै बारेमा यस्तो टिप्पणी गर्नु भयो, “अगमवक्तालाई आफ्नो देश र आफ्नो नातेदारहरूको बीचमा र आफ्नै घरमा बाहेक अन्त कहीं अनादर हुँदैन” (मर्कूस ६:४) । परिणामस्वरूप, उहाँले त्यहाँ कुनै-कुनै रोगीहरू, “सामान्य रोग लागेका” मानिसहरू (जसरी एउटा अनुवादले भन्दछ) निको पार्ने काम मात्रै गर्न सक्नु भयो । निश्चय नै, यदि प्रभु येशूले आश्चर्यकर्म तथा नाटकीय तवरले मानिसहरूलाई चंगाई गर्न चाहनु हुने कुनै ठाउँ थियो भने, त्यो ठाउँ नै थियो जहाँ प्रभु येशूले आफू बसेर आफ्नो सारा जीवन बिताउनु भएको थियो । उहाँले गर्न सक्नु भएन भनेर बाइबलले बताउँदछ ।

More insight from Luke लूकाबाट अझै विस्तृत जानकारी

प्राथमिक रूपमा प्रभु येशूले दुईवटा भिन्ना-भिन्नै तरिकाले चंगाई गर्नु हुन्थ्यो: (१) बिरामी मानिसलाई चंगाई पाउन विश्वास हुनु पर्छ भनेर उत्साह दिनको लागि परमेश्वरको वचन सिकाएर, र (२) पवित्र आत्माले इच्छा गर्नु भए अनुसार “चंगाईको बरदानहरूमा परिचालित भएर । त्यसैकारण, प्रभु येशू आफ्नो चंगाईको सेवकाइमा दुईवटा कारणहरूद्वारा सीमित हुनु हुन्थ्यो: (१) बिरामी मानिसको अविश्वासद्वारा, र (२) “चंगाईको बरदानद्वारा” आफैलाई प्रकट गर्नको लागि पवित्र आत्माले इच्छा गर्नु भएको कारणद्वारा ।

स्पष्ट रूपमा प्रभु येशूको गाउँमा भएका बहुसंख्यक मानिसहरूले उहाँमा विश्वास गर्दैनथे । अरु गाउँमा उहाँले गर्नु भएको चँगाई आश्चर्यकर्महरूको बारेमा तिनीहरूले सुनेको भए तापनि, उहाँसँग चँगाई गर्नको लागि शक्ति थियो भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्दैनन्, र त्यसको परिणामस्वरूप उहाँले तिनीहरूलाई चँगाई गर्न सक्नु भएन । यसको अतिरिक्त, स्पष्ट रूपमा पवित्र आत्माले प्रभु येशूलाई कुनै चँगाईको बरदान नासरतमा दिनु भएन— के कारणले दिनु भएन भन्ने कुरा कसैलाई पनि थाहा छैन ।

प्रभु येशू नासरत जानु हुँदा के भएको थियो भनेर एकदम स्पष्टसँग मर्कूसले भन्दा अझै विस्तृत रूपमा लूकाले उल्लेख गर्दछन्:- “उती (येशू) नासरतमा आउनु भयो, जहाँ उहाँ हुर्कनु भएको थियो, उहाँ आफ्नो आदत अनुसार शबाथ-दिनमा समाघरमा जानु भयो, र पढ्नलाई खडा हुनु भयो । अनि उहाँलाई यशैयाको पुस्तक दिइयो । उहाँले त्यो पुस्तक खोल्नु भयो, र यो कुरा लेखिएको खण्ड निकाल्नु भयो, “परमेश्वरको आत्मा ममाथि छ, किनभने गरीबहरूलाई सु-समाचार सुनाउनको निम्ति उहाँले मलाई अभिषेक गर्नु भएको छ । कैदीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न, र अन्धाहरूलाई दृष्टि दिन, थिचो मिचोमा परेकाहरूलाई स्वतन्त्र गराउनको निम्ति, र परमप्रभुको प्रशन्नताको घोषणा गर्नको निम्ति, उहाँले मलाई पठाउनु भएको छ ।” अनि उहाँले पुस्तक बन्द गर्नु भयो... र उहाँले तिनीहरूलाई भन्न लाग्नु भयो, “आज धर्मशास्त्रको यो वचन तिमीहरूले सुन्दासुन्दै पूरा भएको छ ।” अनि उहाँले पुस्तक बन्द गर्नु भयो... र उहाँले तिनीहरूलाई भन्न लाग्नु भयो, “आज धर्मशास्त्रको यो वचन तिमीहरूले सुन्दासुन्दै पूरा भएको छ ।” अनि सबैले उहाँको सराहना गरे, र उहाँको मुखबाट निस्केका कृपापूर्ण वचनमा छक्क परे, र तिनीहरूले भने, “यिनी योसेफका छोरा होइनन् र” (लूका ४:१६-२२) ?

तिनीहरूले यशैयाले भने अनुसार, कैदबाट छुटकारा, थिचोमिचोबाट छुटकारा पाउने कुराको साथै अन्धाहरूले दृष्टि पाउने कुरा पनि समावेश भएको उहाँको अभिषेकको सारा फाइदा विश्वास गरेर प्राप्त गर्न सक्नु भन्ने आशा गर्दै उहाँ नै यशैयाले अगमवाणी गरेको अभिषिक्त व्यक्ति हुनु हुन्छ भनी उहाँका श्रोताहरूले विश्वास गरुन् भन्ने प्रभु येशूले चाहनु भएको थियो ।^९ तर तिनीहरूले विश्वास गरेनन्, र तिनीहरू उहाँको बोल्ने क्षमता देखेर प्रभावित भए तापनि, योसेफको छोरो कुनै विशेष व्यक्ति हो भनेर तिनीहरूले विश्वास गरेनन् । तिनीहरूको अविश्वासलाई थाहा पाएर, प्रभु येशूले जवाब दिनु भयो, “निःसन्देह तिमीहरूले मलाई यो उखान भन्नेछौ, “ए बैद्य, आफैलाई निको पार ! कफर्नहुममा तिमीले जे जति गर्‍यो, भनी हामीले सुनेका थियौं, ती यहाँ आफ्नो शहरमा पनि गर”...साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कुनै पनि अगमवक्तालाई आफ्नो देशमा स्वागत हुँदैन” (लूका ४:२३-२४) ।

प्रभु येशूको आफ्नै गाउँका मानिसहरू उहाँले कफर्नहुममा जे गर्नु भएको थियो भन्ने कुरा तिनीहरूले सुनेका थिए, त्यो त्यहाँ चाहिँ गर्नु हुन्छ कि हुन्न भनेर हेर्नको लागि पर्खिरहेका थिए । तिनीहरूको प्रवृत्ति आशा गरिएको विश्वासमा होइन तर अविश्वासमा निहित थियो । तिनीहरूको विश्वासको अभाव भएको कुराद्वारा तिनीहरूले उहाँलाई आश्चर्यकर्म गर्न अर्थात् मुख्य चँगाईको कार्य गर्नबाट सीमित पारी दिएका थिए ।

^९ यी सबै कुराहरूले शारीरिक चँगाईको लागि शिफारिस गर्दछन् । “परमेश्वरले प्रभु येशूलाई पवित्र आत्मा र शक्तिका साथ अभिषेक गर्नु भयो, र ... उहाँ असल कामहरू गर्दै, र शैतानबाट पेलिएकाहरूलाई निको पाउँ हिड्नु भयो” (प्रेरित १०:३८) भनेर धर्मशास्त्रले भनेझैं विमारीपन भनेको थियोमिचोमा पर्नु वा पेलिनु भनेर पनि निश्चित रूपमा विचार गर्न सकिन्छ ।

नासरतको भीडलाई प्रभु येशूले भन्नु भएका अरु वचनहरूले पनि यो देखाउँदछ, कि “चँगाईको वरदानद्वारा” पवित्र आत्माले आफूलाई प्रकट गराउनको लागि उहाँको इच्छाद्वारा पनि प्रभु येशू सीमित हुनु भएको थियो: “तर वास्तवमा म तिमीहरूलाई भन्दछु, इस्राएलमा एलियाको समयमा धेरै विधवाहरू थिए, त्यसबेला जब साँढे तीन वर्ष बृष्टि रोकियो, यहाँसम्म कि सारा देशमा ठूलो अनिकाल परेको थियो, तर एलिया सीदोन देशको सारपतमा भएकी एउटी विधवाकहाँ मात्र पठाइए, अरु कसैसँग पठाइएनन् । एलीशा अगमवक्ताको बेलामा इस्राएलमा धेरै कुष्ठरोगीहरू भए तापनि सिरियाली नामान मात्र निको पारिए तर अरु कोही निको पारिएनन्” (लूका ४:२५-२७) ।

इस्राएलको तीन वर्षको अनिकालभरि एलियाले आफूले इच्छा गरेको कुनै पनि विधवालाई बचाउनको लागि तेल र पिठोलाई बृद्धि गर्न सकेका थिएनन् भन्ने प्रभु येशूको भनाई थियो (हेर्नुहोस्- १ राजा १७:९-१६) । त्यो समयमा इस्राएलमा कष्ट पाइरहेका अनगन्तौं विधवाहरू भए तापनि, पवित्र आत्माले एउटी विधवालाई मात्र सहायता गर्नको लागि एलियालाई अभिषेक गर्नु भएको थियो, जुन विधवा इस्राएली पनि थिइन् । त्यसै गरेर, एलीशाले पनि जो पायो त्यही कुष्ठरोगीलाई उनले चाहे जस्तो गरी शुद्ध पार्न सकेनन् । यस कुराले त्यो सत्यतालाई प्रमाणित गर्दछ, कि नामानलाई शुद्ध पारिएको बेलामा त्यहाँ इस्राएलमा अरु पनि धेरै कुष्ठरोगीहरू थिए । यदि विशुद्ध रूपमा यो उनको रुची नै थियो भने पनि, स्वभाविक रूपमा एलीशाले एउटा मूर्तिपूजक नामानलाई शुद्ध पार्नुभन्दा अगाडि आफ्नै इस्राएली मानिसहरूलाई शुद्ध पार्ने थिए (हेर्नुहोस् २ राजा ५:१-१४) ।

एलिया र एलीशा दुवैजना अगमवक्ताहरू थिए- तिनीहरू पवित्र आत्माद्वारा अभिषिक्त मानिसहरू थिए, जोहरू पवित्र आत्माको इच्छानुसार पवित्र आत्माको धेरै वरदानहरूमा प्रयोग गरिएका थिए । परमेश्वरले अरु कुनै विधवाहरूकहाँ एलियालाई किन पठाउनु भएन ? मलाई थाहा छैन । परमेश्वरले अरु कुनै कुष्ठरोगीहरूलाई निको पार्नको लागि एलीशालाई किन प्रयोग गर्नु भएन ? मलाई थाहा छैन । परमेश्वरदेखि बाहेक अरु कसैलाई पनि यो कुरा थाहा छैन ।

जे भए तापनि, हरेक विधवाले खाँचाहरू पूरा गर्न वा हरेक कुष्ठरोगीलाई निको पार्न परमेश्वरको इच्छा थिएन भनेर पूरानो करारका यी दुईवटा कथाहरूले प्रमाणित गर्दैनन् । इस्राएलका मानिसहरू तथा तिनीहरूको दुष्ट राजा (आहाब) ले तिनीहरूले गरेका पापहरूको पश्चात्ताप गर्छन्, कि भनेर एलियाको समयमा अनिकाल ल्याइएको हुन सक्छ । त्यो अनिकाल परमेश्वरको एउटा न्यायको रूप थियो । अनि इस्राएलका सबै कुष्ठरोगीहरूले आज्ञाकारी भएर र परमेश्वरबाट तिनीहरूलाई दिइएको करारमा विश्वास गरेर चँगाई पाउन सक्थे, जुन हामीले पहिले नै देखेको भैं त्यहाँ शारीरिक चँगाई पनि समावेश भएको छ ।

प्रभु येशू पनि एलिया र एलीशा भैं सीमितपनामा थिए, त्यही सीमितपनामा हुनु हुन्थ्यो भनेर उहाँले नासरतमा भएका आफ्ना श्रोताहरूलाई प्रकट गरी दिनु भयो । कुनै कारणले पवित्र आत्माले प्रभु येशूलाई नासरतमा कुनै “चँगाईको वरदान” दिनु भएन । त्यही कुराले गर्दा नासरतका मानिसहरूलाई अविश्वास गर्न लगायो, जसको परिणामस्वरूप प्रभु येशूद्वारा त्यहाँ कुनै मुख्य आश्चर्यकर्महरू हुन सकेनन् ।

A Look at One "Gift of Healing" Through Jesus.

प्रभु येशूद्वारा हुने एउटा “चँगाईको वरदान” प्रतिको दृष्टि

यदि हामीले प्रभु येशूद्वारा भएको चँगाईको धेरै विवरणहरूको बारेमा सु-समाचारमा अध्ययन गर्थौं भने, हामीले धेरै मानिसहरू “चँगाईको वरदानद्वारा” नभएर तिनीहरूको आफ्नै विश्वासद्वारा चँगाई पाएको कुराहरू पाउँछौं । दुवै कुराहरूको उदाहरणहरूलाई हेर्दै ती दुई प्रकारले गरिएको चँगाईको बीचमा के फरक छ भनेर अब हामी विचार गरौं । सबैभन्दा पहिले हामी बेथेस्दा दहको कुँजो मानिसको कथालाई अध्ययन गर्नेछौं, जो आफ्नो विश्वासद्वारा होइन, तर प्रभु येशूको “चँगाईको वरदानद्वारा” निको भएको थियो ।

“यरुशलेममा भेडाँ ढोकाको नजीक पाँचवटा दलान भएको एउटा जलकुण्ड छ, जसलाई हिब्रू भाषामा बेथेस्दा भनिन्छ । त्यहाँ अनेक रोगीहरू, अर्थात् अन्धा, लङ्गडा, पक्षघातीहरू पस्निरहन्थे, (तिनीहरू पनि कति बेला छचल्किन्थे भनेर पर्खिरहन्थे, किनभने परमप्रभुका एउटा दूतले बेला-बेलामा जलकुण्डमा ओर्लेर पानी हल्लाई दिन्थे र पानी छचल्किएपछि जो पहिला पानीभिन्न पस्थ्यो, जस्तै रोगले ग्रस्त भए पनि, त्यो निको भई हाल्थ्यो) । त्यहाँ अठ्तीस वर्षदेखि विरामी भएको एकजना मानिस थियो । प्रभु येशूले त्यसलाई त्यहाँ पस्निरहेको देख्नु भयो अनि लामो समयदेखि त्यो यस दशामा रहेछ भनी जानेर प्रभु येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, “के तिमी निको हुन चाहन्छौ ?” रोगीले उहाँलाई भन्यो, “हजुर जुन बेला पानी छचल्काइन्छ, मलाई जलकुण्डमा हालिदिने मेरो कोही मानिस छैन, म जाँदा-जाँदै मभन्दा अगाडि अर्को मानिस पानीमा ओर्लिहाल्छ ।” प्रभु येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, “खडा होऊ र आफ्नो ओछ्यान उठाऊ र हिँड ।” तुरन्तै त्यो मानिस निको भयो र आफ्नो ओछ्यान बोकी उ हिँडिहाल्यो” (यूहन्ना ५:२-९)

यो मानिस उसको विश्वासले नभएर “चँगाईको वरदान” द्वारा निको भएको थियो भनेर हामीले कसरी जान्दछौं ? यसको निमित्त त्यहाँ धेरै संकेतहरू छन् ।

पहिलो कुरा त, यो मानिसले प्रभु येशूलाई खोजिरहेको थिएन भनेर जान्नु पर्दछ । बरु त्यसलाई प्रभु येशूले तलाउमा बसिरहेको भेट्टाउनु भएको थियो । यदि त्यो मानिसले प्रभु येशूलाई खोजिरहेको भए, त्यो मानिसको विश्वास रहेछ भन्ने कुराको संकेत पाइने थियो ।

दोस्रो कुरा, प्रभु येशूले अरु मानिसहरूलाई चँगाई गर्नु हुँदा प्रायः गरेर भन्नु भएभैं त्यस मानिसलाई पनि उसको विश्वासले निको पारेको छ भनेर भन्नु भएन ।

तेस्रो, यहूदीहरूले कसले त्यस मानिसलाई “उठेर हिँड्” भनेर भन्यो भनी प्रश्न गर्दा त्यो निको भएको मानिसले उसलाई त्यसो भन्ने मानिस को हो भनेर म चिन्दिन भनी उसको जवाब दिनु भएको थियो । त्यसैले उसलाई चँगाई गर्ने उसको विश्वास थिएन भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ । यो नै त्यो स्पष्ट घटना हो, जुन घट्टनामा पवित्र आत्माको “चँगाई गर्ने वरदान” द्वारा आत्माको इच्छा अनुसार कुनै व्यक्ति चँगाई भएको थियो ।

पानी कहिले छचल्किन्छ भनेर पर्खिरहेको धेरै विरामी मानिसहरूको भीड त्यहाँ भएको भए तापनि, प्रभु येशूले एकजना व्यक्तिलाई मात्र निको पार्नु भयो र अरु भीडमा भएका विरामीहरूलाई विरामी अवस्थामा नै रहन दिनु भयो भन्ने कुरालाई पनि विचार गर्नुहोस् । किन

? फेरि पनि, यो कुरा म जान्दिन । जे भए तापनि, यो घटनाले केही विरामीहरू विरामी अवस्थामा रहनु भन्ने परमेश्वरको इच्छा हो भनेर प्रमाणित गर्दैन । जोसुकै र ती विरामी मानिसहरूमध्ये सबैजना मानिसहरू प्रभु येशूमा विश्वास गरेर निको हुन सक्थे । वास्तवमा, यो एउटा मात्र मानिस अलौकिक तरिकाले किन निको भएको थियो भन्ने कुराको यो नै एउटा कारण हुन सक्छ— ती अरु विरामी मानिसहरूको ध्यानाकर्षण प्रभु येशूतिर गर्नको लागि, र जसले उहाँलाई विश्वास मात्र गर्नु भन्ने पनि त्यो निको हुनेछ र उहाँले त्यसलाई निको पार्नु हुनेछ भनी विश्वास गर्न सकोस भनेर ।

धेरैपल्ट “चँगाईको बरदानहरू” “चिन्ह र चमत्कारहरू” को श्रेणीमा पर्दछन्, जुन चाँहि प्रभु येशूप्रति आकर्षित गर्नको लागि निर्दिष्ट गरिएका आश्चर्यकर्महरू हुन् । त्यसैकारण नयाँ करारका प्रचारक फिलिप जस्ता प्रचारकहरू धेरै “चँगाईका बरदानहरू” का साथ सुदृढ पारिएका थिए । किनभने तिनीहरूले गरेको आश्चर्यकर्मले तिनीहरूले प्रचार गरेको आश्चर्यकर्मतर्फ ध्यानाकर्षित गरिदिएको थियो (हेर्नुहोस् प्रेरित ८:५-८) ।

विरामी ख्रीष्टियनहरूले “चँगाईको बरदान” भएको मानिसलाई आएर तिनीहरूलाई चँगाई गरोस् भनेर पर्खनु हुँदैन, किनकि त्यो व्यक्ति र त्यो बरदान कहिले नआउन पनि सक्छ । प्रभु येशूमा विश्वास गरेर चँगाई प्राप्त हुन्छ र चँगाईको बरदानद्वारा हरेकले चँगाई नपाए तापनि कुनै व्यक्तिले विश्वास गर्छ भने त्यो व्यक्ति चँगाई हुन सक्छ । चँगाईका बरदानहरू प्राथमिक तवरले मण्डलीलाई दिइएको छ जसले गर्दा अविश्वासीहरूले पनि चँगाई पाएर सु-समाचारको निमित्त तिनीहरूको ध्यान आकर्षण हुन सक्छ । ख्रीष्टियनहरू चँगाईको बरदानद्वारा कहिले निको हुँदैनन् भन्ने कुरा चाँहि भन्न खोजिएको होइन । तथापि परमेश्वरले उहाँका सन्तानहरूले विश्वासद्वारा नै चँगाई प्राप्त गरेका होउन् भन्ने अपेक्षा गर्नु हुन्छ ।

One example of a person Healed by His Faith. एउटा व्यक्तिले गरेको विश्वासद्वारा उ चँगाई भएको एक उदाहरण

बरतिमै एउटा अन्धो मानिस थियो, जो प्रभु येशूमा विश्वास गरेर चँगाई भएको थियो । आउनुहोस्, अब हामी उनको बारेमा लेखिएको कथा मर्कूसको सु-समाचारमा पढौं ।

“त्यसपछि उहाँहरू यरीहोमा आउनु भयो । अनि उहाँ (येशू) आफ्ना चेलाहरू र ठूलो भीडसहित यरीहोमा निस्कनु हुँदा तिमैको छोरो बरतिमै, एउटा अन्धो भिखारी, बाटोको किनारमा बसिरहेको थियो । जब त्यसले उहाँ नासरतका प्रभु येशू हुनु हुन्छ भन्ने सुन्यो, तब कराएर त्यसले भन्न लाग्यो, “हे येशू, दाऊदका पुत्र ममाथि दया गर्नुहोस् ! तब धेरैले त्यसलाई चुप लागोस भनी हप्काए, तर त्यो भन चर्को गरी कराउन लाग्यो, “हे दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् !” अनि प्रभु येशू टक्क अडिनु भयो, र भन्नु भयो, “ त्यसलाई यहाँ बोलाओ ।” त्यसैले तिनीहरूले त्यस अन्धालाई यसो भनेर बोलाए, “ढाड्स गर, उठ ! उहाँले तँलाई बोलाउँदै हुनु हुन्छ ।” अनि आफ्नो खास्टो फालेर त्यो जुरुक्क उठ्यो र प्रभु येशूकहाँ आयो । प्रभु येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, “तिमी के चाहन्छौ, म तिम्रो लागि के गरौं ?” अनि त्यो अन्धो मानिसले उहाँलाई भन्यो, “रब्बी म दृष्टि पाऊँ !” अनि प्रभु येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, “जाऊ, तिम्रो विश्वासले तिम्रीलाई निको पारेको छ ।” तब, तुरन्तै त्यसले दृष्टि पायो, र बाटोमा प्रभु येशूको पछिपछि लाग्यो” (मर्कूस १०:४६-५२) ।

पहिलो कुरा, प्रभु येशूले बरतिमैलाई खोज्नु भएको थिएन भनेर विचार गर्नुहोस् । (यो घटना चाँहि बेथस्टा दहमा भएको मानिसको घटनाभन्दा बिल्कुलै विपरित खालको छ) । वास्तवमा, प्रभु येशू त्यसलाई छाडेर पर पुगी सक्नु भएको थियो, यदि बरतिमैले प्रभु येशूलाई पुकारेको थिएन भने, प्रभु येशू हिड्दै अगाडि बढिरहनु हुने थियो । त्यसको मतलब बरतिमैले चँगाई पाउने थिएन ।

अब त्यस बारेमा सोच्नुहोस् । यदि बरतिमैले त्यही बसेर “यदि मैले चँगाई हुने प्रभु येशूको इच्छा भयो भने, उहाँ यही आएर मलाई निको पार्नु हुनेछ” भनेर आफैसँग भनेको भए, के हुने थियो ? बरतिमै कहिले पनि निको हुन सक्ने थिएन, यद्यपि यस कथाले उ चँगाई हुने प्रभु येशूको इच्छा थियो भनेर स्पष्ट रूपमा बताएको भए तापनि बरतिमैको विश्वासको पहिलो चिन्ह चाँहि उसले प्रभु येशूलाई पुकारा गर्‍यो ।

दोस्रो, बरतिमैलाई रोक्न खोज्नेहरूद्वारा उ निरुत्साहित भएन भन्ने कुरालाई पनि विचार गर्नुहोस् । जब मानिसहरूले उसलाई चुप लगाउन कोशिश गरे, तब उ “भनभन सारो गरी” करायो (मर्कूस १०:४८) । त्यस कुराले नै उसको विश्वासलाई देखाई दिन्छ ।

तेस्रो कुरा चाँहि, प्रभु येशूले बरतिमैको प्राथमिक पुकारलाई जवाब दिनु भएन भन्ने कुरालाई पनि विचार गर्नुहोस् । वास्तवमा, उहाँले बरतिमैको प्राथमिक पुकारलाई नसुन्नु भएको पनि हुनसक्छ, तर यदि उहाँले सुन्नु नै भएको भए तापनि, उहाँले त्यसको जवाब दिनु भएन । अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, प्रभु येशूले त्यस मानिसको विश्वासको जाँच हुन दिनु भएको थियो ।

यदि बरतिमैले एकचोटि पुकारा गरेर त्यतिकै छोडिदिएको भए, उ चँगाई हुने थिएन । हामीहरूले पनि कहिले-काँही विश्वासमा सुरक्षित हुनु पर्दछ । किनभने धेरैचोटि हाम्रो प्रार्थनाको जवाब हामीले नपाएको हो कि जस्तो लाग्दछ । त्यो चाँहि, जब हाम्रो विश्वासको जाँच गरिएको हुन्छ, तब हामी असहज परिस्थितिद्वारा आउने निराशालाई इन्कार गर्दै निरन्तर रूपमा हाम्रो विश्वासमा खडा हुनु पर्दछ ।

Further Indications of Bartimaeus' Faith.

बरतिमैको विश्वासको अरु संकेतहरू

जब प्रभु येशूले त्यसलाई अन्तमा उहाँकहाँ आउनको लागि बोलाउनु भयो, तब, बाइबलले भन्दछ, कि बरतिमैले आफ्नो “खाष्टो नै फलिदियो ।” प्रभु येशूको समयका अन्धा मानिसहरूले कुनै निश्चित खालको खाष्टो ओड्ने गर्दथे, जसले गर्दा तिनीहरूलाई सार्वजनिक रूपमा अन्धो भनेर चिनिन्थ्यो भन्ने कुरा मैले मेरो बुझाइमा लिएको छु । यदि यो कुरा सत्य हो भने, प्रभु येशूले बरतिमैलाई बोलाउनु भएको बेलामा सायद उसले ओडेको त्यो खाष्टो फुकालेर फ्याँकी दियो, किनभने अबदेखि उ अन्धो भएर चिनिनु पर्ने छैन भनी त्यसले विश्वास गर्‍यो । यदि त्यसो हो भने, उसको विश्वास फेरि पनि प्रत्यक्ष रूपमा यहाँ देख्न सकिन्छ ।

यसको अतिरिक्त, जब बरतिमैले आफ्नो खाष्टो एकातिर फ्याक्यो, तब बाइबलले भन्दछ, त्यो “जुरुक्क उठ्यो”, यसले यो देखाउँछ, कि उसलाई कुनै असल कुरा हुन लागिरहेको छ भनेर विश्वासको साथ उ उत्साहित भएको थियो । चँगाईको लागि विश्वास भएका मानिसहरूले जब

आफ्नो चँगाईको लागि प्रार्थना गर्दछन् तब परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दाखेरि तिनीहरू उत्साहित हुन्छन्, कनभने तिनीहरूले आफ्नो चँगाई प्राप्त गर्नको लागि आशा गरिरहेका हुन्छन्।

अन्धा बरतिमै जब उहाँको अगाडि खडा भएको थियो, त्यो बेलामा पनि प्रभु येशूले त्यसलाई पुनः एकपल्ट उसको विश्वासको जाँच गर्नु भयो भन्ने कुरालाई विचार गर्नुहोस्। बरतिमैले के चाहन्छ भन्ने कुरा उहाँले सोध्नु भयो र बरतिमैको जवाबबाट, उसले अन्धोपनबाट चँगाई पाउन सक्छ र चँगाई हुनेछ भनी विश्वास गरेको थियो भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ।

अन्तमा, त्यसको विश्वासले नै उसलाई चँगाई गरेको छ भनी प्रभु येशूले त्यसलाई भनी दिनु भयो। यदि बरतिमै उसको विश्वासद्वारा निको हुन सक्थो भने त्यसरी नै जो सुकै पनि आफ्नो विश्वासद्वारा निको हुन सक्छ, किनभने परमेश्वर “व्यक्तिहरूको पक्षपात गर्ने” हुनु हुन्छ।

For further study – अधिक अध्ययनको लागि:

चारवटा स-सुसाचारमा उल्लेख भए अनुसार प्रभु येशूले गर्नु भएका चँगाईहरूको विशेष एक्काइसवटा घटनाहरूलाई मैले तल सुचित गरी दिएको छु। प्रभु येशूले वास्तवमा, इक्काइसजनाभन्दा पनि बढी मानिसहरूलाई चँगाई गर्नु भएको छ, तर ती सबै घटनाहरूमा विरामी व्यक्तिको बारेमा त्यसले वा तिनले कसरी चँगाई पायो वा पाइन् भन्ने बारेमा हामी केही बिस्तृत कुराहरू जान्दछौं।

मैले त्यस सूचनालाई दुई श्रेणीमा विभाजन गरी दिएकोछु - विश्वासद्वारा चँगाई हुनेहरू र चँगाईको बरदानद्वारा निको पारिएकाहरू। मैले यो कुरा थाहा पाएको छु, कि प्रभु येशूले जो व्यक्तिहरूको विश्वासद्वारा निको पार्ने काम गर्नु भयो, तिनीहरूलाई यो कुरा अरु कसैलाई नभन्नु भनेर धेरै घटनाहरूमा भन्नु भएको थियो। यसले अभै यो संकेत दिन्छ, कि यिनीहरू “चँगाईका बरदानहरूद्वारा” भएका घटना थिएनन्, किनभने विरामी मानिसहरू प्रभु येशू वा सु-समाचारको बारेमा बिज्ञापन दिनको लागि निको पारिएका थिएनन्।

Cases where faith or Believing is Mentioned as the cause of Healing.

चँगाईको कारणले उल्लेख गरिएको आस्था वा विश्वासका घटनाहरू

१. कप्तानको नोकर (वा केटो) : मत्ती ८:५-१३, लूका ७:२-१० “जस्तो तिमीले विश्वास गरेका छौ, त्यस्तै तिमीलाई होस्।”
२. छानो उघारेर खसालिएको पक्षघाती : मत्ती ९:२-८, मार्कुस २:३-११, लूका ५:१८-२६ “तिनीहरूको विश्वासलाई देखेर ... उहाँले भन्नु भयो, “घर जाऊ”।”
३. आइरसको छोरी : मत्ती ९:१८-२६, मार्कुस ५:२२-४३, लूका ८:४३-४८ “तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ।”
४. रगत बग्ने व्यथा भएकी स्त्री: मत्ती ९:२०-२२, मार्कुस ५:२५-३४, लूका ८:४३-४८ “तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ।”
५. दुईजना अन्धा मानिसहरू : मत्ती ९:२७-३१ “तिमीहरूको विश्वासअनुसार होस् ... हेर, यो कुरा कसैलाई नभन्नु !”

६. अन्धो वरतिमै : मर्कूस १०:४६-५२, लुका १८:३५-४३ “तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।”
७. दशजना कुष्ठरोगीहरू: लूका १७:१२-१९ “तिमीहरूको विश्वासले तिमीहरूलाई निको पारेको छ ।”
८. उच्च अधिकारीको छोरा : यूहन्ना ४:४६-५३ “प्रभु येशूले त्यसलाई भन्नु भएको वचन त्यो मानिसले विश्वास गर्‍यो ।” अर्को चारवटा घटनाहरूमा बिरामी व्यक्तिको विश्वासको बारेमा विशेष गरेर उल्लेख गरिएको छैन, तर उसको वचनहरू र उसले गरेका कामहरूबाट नै उसको त्यो विश्वास प्रयोगमा आएको छ । उदाहरणको लागि, दुईजना अन्धा मानिसहरू (तल १० नम्बरमा दिइएको) अन्धा वरतिमैको घटनामा जस्तै, तिनीहरूबाट भएर प्रभु येशू जाँदै गर्नु हुँदा, उहाँलाई पुकारा गरे । अर्का चारवटाका सबै उदाहरणहरूमा सबै बिरामी व्यक्तिहरूले प्रभु येशूतर्फ फर्केर कराउँदै पुकारा गरेका छन्, त्यस कुराले तिनीहरूको विश्वास थियो भन्ने स्पष्ट संकेत गर्दछन् । अर्का चारवटा घटनाहरूमध्ये तीनवटामा उहाँले चँगाई गर्नु भएकाहरूलाई तिनीहरूलाई भएको कुरा अरुहरूलाई नभन्नु भनी प्रभु येशूले भन्नु भएको कुराले ती चँगाईका घटनाहरू “चँगाईको वरदानहरू” द्वारा भएका थिएनन् भनी अभै स्पष्ट देखाउँदछन् ।
९. कुष्ठरोगीले परमेश्वरको इच्छालाई जानेको थिएन : मत्ती ८:२-४, मर्कूस १:४०-४५, लूका ५:१२-१४ “हेर यो अरु कसैलाई नभन्नु ।”
१०. दुईजना अन्धा मानिसहरू (सम्भवतः एकजना चाँहि वरतिमै थियो): मत्ती २०:३०-३४ “(तिनीहरू)ले प्रभु हामीमाथि दया गर्नुहोस् ! भन्दै कराए ।”
११. बहिरो र गूँगो मानिस: मर्कूस ७:३२-३६ “यो कसैलाई नभन्नु भनी उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनु भयो ।”
१२. एउटा अन्धो मानिस : मर्कूस ८:२२-२६ “गाउँतिर नपस्नु ।” विश्वासद्वारा निको पारिएका यी मानिसहरूको अन्तिम दुईवटा घटनाहरू वास्तवमा निको पारिएका घटनाहरू थिएनन्— तिनीहरू त दुष्टात्माबाट छुटकारा पाएका घटनाहरू थिए । तर प्रभु येशूले तिनीहरूको छुटकाराको लागि तिनीहरूले उहाँमा गरेको विश्वासको सराहना गर्नु भयो ।
१३. भूत लागेको केटो: मत्ती १७:१४-१८, मर्कूस ९:१७-२७, लूका ९:३८-४२ “अनि प्रभु येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, ...विश्वास गर्नेहरूको लागि सबै कुरो सम्भव छ ।” तुरन्तै त्यस केटाको बाबुले कराएर भन्यो... भ विश्वास गर्छु , मेरो अविश्वासमा मलाई सहायता गर्नुहोस् ।”
१४. कनानी स्त्रीको छोरी : मत्ती १५:२२-२८, मर्कूस ७:२५-३० “ए नारी, तिम्रो विश्वास ठूलो र हेछ, तिमीले इच्छा गरे बमोजिम तिमीलाई होस् ।”

Cases of people Healed through "Gifts of Healings"

“चँगाईका वरदानहरू” द्वारा निको पारिएका मानिसहरूको घटनाहरू

यी अन्तिम सातवटा घटनाहरू चाँहि चँगाईको वरदानद्वारा स्पष्ट रूपमा चँगाई भएका मानिसहरूको घटनाहरू थिए । पहिलो तीनवटा घटनाहरूमा, प्रभु येशूले गर्नु भएको विशिष्ट आज्ञाप्रति आज्ञाकारिता चाँहि बिरामी हुने व्यक्ति निको पारिनु अगि हुनु पर्ने थियो । यी

घटनाहरूमध्ये कुनै पनि घटनामा प्रभु येशूले निको पार्नु भएको कसैलाई पनि आफूले चँगाई पाएको बारेमा कसैलाई नभन्नु भनेर भन्नु भएको थिएन । अनि यी घटनाहरूमध्ये कुनै घटनामा पनि कुनै पनि बिरामी व्यक्तिले प्रभु येशूलाई खोजेको थिएन ।

१५. सुकेको हात भएको मानिस: मत्ती १२:९-१३, मर्कूस ३:१-५, लूका ६:६-१० “उठेर अगाडि आऊ...तिम्रो हात पसार ।”

१६. बेथस्दा दहको मानिस : यूहन्ना ५:२-९ “उठ, तिम्रो ओछ्यान बोक र हिँड ।”

१७. जन्मैदेखिको अन्धो मानिस : यूहन्ना ९:१-३८ “जाऊ र सिलोआमको तलावमा गएर पखाल ।”

१८. पत्रुसकी सासु : मत्ती ८:१४-१५, मर्कूस १:३०-३१, लूका ४:३८-३९ ।

१९. १८ वर्षसम्म कुप्रो परेकी स्त्री : लूका १३:११-१६ ।

२०. जलग्रह रोग लागेको मानिस: । लूका १४:२-४ ।

२१. प्रधान पजाहारीको नोकर : लूका २२:५०-५१ ।

माथिका सबै एक्काइसवटै उदाहरणमा अर्को प्रौढ व्यक्तिको विश्वासले मात्र कुनै प्रौढ व्यक्ति निको भएको घटना पाइन्दैन भन्ने कुरालाई विचार गर्नुहोस् । हरेक घटनामा, जब कुनै व्यक्तिको विश्वासले कोही व्यक्ति निको भएको छ भने, त्यो चाँहि आफ्ना बाबु आमाको विश्वासको कारणले कुनै बालकले चँगाई पाएको छ (१, ३, ८, १३ र १४ को उदाहरणहरू हेर्नुहोस्) ।

१ र २ नम्बरका उदाहरणमा भएका उच्च अधिकारीको नोकर र छाना उघारेर तल खसालिएको पक्षघातीको उदाहरणहरू मात्र सम्भावित अपवादहरू हुन् । उच्च अधिकारीको नोकरको घटनामा ग्रीक शब्द पाइस (Pais) तथा (Servant) भनेर अनुवाद गरिएको छ, जसलाई मत्ती १७:१८ मा “अनि त्यो केटो तुरन्तै निको भयो ।” भनिएभैं केटो भनेर पनि अनुवाद गर्न सकिन्छ ।

यदि त्यो केटो वास्तवमा उच्च अधिकारीको छोरो नभएर साँच्चै नोकर नै थियो भने, उसको नोकर जवान केटो नै भएको हुन सक्छ । त्यसैकारण, उच्च अधिकारी बैधानिक अभिभावकको रूपमा त्यस केटोप्रति उत्तरदायी थियो र जुनसुकै बाबु-आमाले आफ्नो सन्तानको लागि विश्वास गरेको जस्तो उसले पनि त्यस केटाको लागि त्यो अवस्थामा विश्वासको अभ्यास गर्न सक्थ्यो ।

छानो उघारेर पक्षघातीलाई तल झारेको घटनामा त्यो पक्षघाती आफैमा पनि त्यस प्रकारको विश्वास थियो भन्ने कुरालाई विचार गर्नुहोस् , नत्रभने, उसले आफ्ना मित्रहरूलाई उसलाई छानोबाट तल झार्नको लागि अनुमति दिने थिएन । यसरी उ आफ्ना साथीहरूको विश्वासले मात्र निको हुने थिएन ।

यी सबै कुराले यो देखाउँछ, कि यदि एकजना रोगी मानिसले आफै विश्वास गर्दैन भने, अर्को व्यक्तिले मात्रै गरेको विश्वासले त्यो मानिस निको हुन सक्दैन । हो वास्तवमा एकजना मानिसले अर्को मानिससँग उसको चँगाईको आवश्यकताको लागि सहमत भएर प्रार्थना गर्न सक्छ, तर बिरामी व्यक्तिको अविश्वासले अर्को मानिसको विश्वासको प्रभावलाई जरुरी रूपमा निष्प्रभाव पारी दिन सक्छ ।

हाम्रो आफ्नै सन्तानहरू तिनीहरूको निश्चित उमेरसम्म हामीले गरेको विश्वासद्वारा चँगाई हुनसक्छन् । अन्ततोगत्वा, तिनीहरूको आफ्नो उमेर पुगी सकेपछि, तिनीहरूले आफ्नो

चँगाई आफै ग्रहण गरुन् भन्ने परमेश्वरले चाहनु हुन्छ र तिनीहरूकै विश्वासको आधारमा उहाँले तिनीहरूलाई चँगाई ग्रहण गरेको चाहनु हुन्छ ।

हाम्रो प्रभुको चँगाईको प्रबन्धमा, तपाईंको विश्वासलाई बलियो बनाउनको लागि तपाईंको आफ्नै बाइबलमा माथि सुचित गरिएको प्रत्येक उदाहरणलाई एकदम ध्यान दिएर अध्ययन गर्नुहोस् भनी म तपाईंलाई उत्साह दिन्छु ।

The Healing Anointing चँगाईको अभिषेक

अन्तमा, प्रभु येशू आफ्नो पृथ्वीको सेवकाइको अवधिमा वास्तविक चँगाईको शक्तिकासाथ अभिषिक्त हुनु भएको थियो भनी जान्नु अति नै महत्वपूर्ण छ । त्यो चाँहि, वास्तवमा उहाँले आफूमा भएको त्यो चँगाईको अभिषेक उहाँको शरीरबाट बाहिर निस्किएर गएको महसुस गर्नु हुन्थ्यो, र विरामी भएको व्यक्तिले कुनै कुनै घटनाहरूमा त्यो चँगाईको शक्ति आफूभित्र प्रवेश गरेको पनि महसुस गर्दथ्यो । उदाहरणको लागि, लूका ६:१९ ले भन्दछ, “अनि सारा मानिसहरूले उहाँलाई छुन खोज्दथे, किनकि शक्ति उहाँबाट निस्किरहेको थियो, र तिनीहरू सबैलाई निको पार्नु हुँदै थियो ।

प्रभु येशूको लुगामा समेत चँगाईको अभिषेक फैलिएको थियो, जसले गर्दा, यदि विरामी व्यक्तिले विश्वासको साथ उहाँको लुगा छोयो भने पनि, त्यो चँगाईको अभिषेक त्यसभित्र प्रवेश गरी हाल्दथ्यो भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ । हामी मर्कूस ६:५६ पढौं : “गाउँहरूमा वा शहरहरूमा वा बस्तीहरूमा जहाँ-जहाँ उहाँ पस्नु भयो, मानिसहरूले रोगीहरूलाई बजार-बजारमा राखिदिए, र उहाँको वस्त्रको छेउ मात्र पनि छुन पाऔं भनी तिनीहरूले उहाँलाई विन्ति गरे, र जतिले छोए, तिनीहरू सबै निको भए ।”

रगत बहने रोगले पीडित स्त्री प्रभु येशूको वस्त्रको केवल एक छेउमा छोएर र चँगाई हुने विश्वास गरेर निको भएकी थिई (हेर्नुहोस् मर्कूस [५:२५-३४](#)) ।

वास्तविक चँगाईको अभिषेकले प्रभु येशू मात्र अभिषिक्त हुनु भएको थिएन तर त्यस्तै अभिषेक पावलले पनि उनको सेवकाइको पछिल्ला वर्षहरूतिर पाएका थिए: “परमेश्वरले पावलको हातबाट असाधारण आश्चर्य कामहरू गर्नु भयो, यहाँसम्म कि रुमाल अथवा पछ्यौरा तिनको शरीरमा छुवाएर विरामीहरू कहाँ लगिन्थे, र तिनीहरूको शरीरबाट रोग जान्थे र दुष्टात्माहरू पनि निस्कन्थे” (प्रेरित १९:[११-१२](#)) ।

पावलको शरीरमा छोइएको जुनसुकै लुगामा पनि चँगाईको अभिषेक बहेर आउने कुराले यो देखाउँछ, कि चँगाईको शक्तिको लागि लुगा चाँहि असल माध्यम हुँदोरहेछ भन्ने स्पष्ट हुन्छ ।

प्रभु येशू वा पावलको समयदेखि परमेश्वर परिवर्तन हुनु भएको छैन, त्यसैले, परमेश्वरले प्रभु येशू र पावललाई जस्तै त्यस प्रकारको चँगाईको अभिषेकले आज पनि उहाँका केही सेवकहरूलाई अभिषेक गर्नु हुँदा हामीले अचम्भ मान्नु पर्दैन । यी बरदानहरू नव दीक्षितहरूलाई प्रदान गरिएको छैन, तर ती व्यक्तिहरूलाई मात्र प्रदान गरिएको छ, जोहरूले आफूलाई विश्वासयोग्य र निश्चार्थ रूपमा आफ्नो समय अवधीभरि प्रेरित भएर प्रमाणित गरेका छन् ।